

2017. június 18. Heves, Tanévzáró Istentisztelet

**„Kegyelem néktek és békesség Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki adta önmagát a mi bűneinkért, hogy kiszabadítson e jelenvaló gonosz világból, az Istennek és a mi Atyánknak akarata szerint, akinek dicsőség örökkön-örökké!”
Jézus Krisztus ma is hív bennünket: Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok néktek. Ámen.**

**Magasztaljuk az Urat, mert jó, mert örökkévaló az Ő kegyelme!
Tanévzáró ünnepi Istentiszteletünk kezdetén, Isten dicsőségére énekeljük a 42. zsoltárunk 1. versét: Mint a szép híves patakra..**

Lelkünk épülésére és hitünk erősítésére hallgassátok meg kedves testvéreim Istennek Igéjét, amint írva található a Zsoltárok könyve 145. részének 1 versétől a fejezet végéig a 21 versig terjedő szakaszban, a következőképpen:

„A kegyelem Istene tegye áldottá az ő Igéjét, hogy Krisztus beszéde lakozzék bennünk gazdagon és sok gyümölcsöt teremjünk az ő dicsőségére.”

Tegyünk vallást a mi bűneinkről és hitünkről a szent és kegyelmes Isten színe előtt. Mondjuk el együtt, fennhangon a bűnvalló imádságunkat.

Úr Isten, örökkévaló és mindenható Atyánk! Íme, egybegyűltünk itt, és a szentek egyességében, az angyalok és idvezült lelkek társaságában trónusod elé visszük áldozatunkat.

Megvalljuk és megismerjük szent Felséged előtt, hogy mi szegény bűnösök vagyunk, bűnben fogantatva hajlandók minden rosszra, és soha meg nem szűnünk áthágni szent rendeléseidet. Mikor ezt cselekedjük, igazságos ítéletedből romlást és kárhozatot vonunk

magunkra. Mindazáltal, Uram, bánjuk, hogy téged megbotránkoztatunk, s kárhozzátjuk magunkat és bűneinket, igaz bűnbánattal kérve, hogy a te kegyelmed jöjjön segítségül minékünk. Alázattal kérünk, szerető, irgalmas Atyánk, hogy könyörülj rajtunk. Töröld el bűneinket, növeld és sokasítsd meg rajtunk napról napra Szentlelked ajándékait, hogy igaz bűnbánatunk teremje a megtérés gyümölcseit, amelyek kedvesek teelőtted. Vallást teszünk azért a te színed előtt, hogy egyszülött Fiadba, a mi Urunk Jézus Krisztusba vetjük egyedül hitünket és reménységünket, bizonyosak lévén afelől, hogy hit által részeseivé lehetünk a te benne kijelentett kegyelmednek, melyet adj meg nekünk itt és az örökkévalóságban az ő nevéért. Ámen.

Bűneink megvallása és hitünkről való bizonyágtételünk után halljuk meg Isten kegyelmes válaszát az ő igéje által: „Úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” Ámen

Magasztaljuk az Urat kegyelméért és igazságáért, helyünket elfoglalva énekeljüka

264. dicséretünk 1.2.3 versét: „ Áldjad én lelkem a dicsőség erős királyát..”

A mi segítségünk és Istentiszteletünk további megáldása is egyedül az Úrtól legyen.

Prófétai imádság: Hajtsuk meg fejünket, csendesedjünk el és imádkozzunk:Áldunk és magasztalunk Téged, mennyei Édesatyánk a Jézus Krisztusban! Dicsőítünk Téged, mert hűséges és igazságos vagy. Hálát adunk néked az elmúlt tanév áldásaiért, az abban kapott ajándékaidért, megőrző kegyelmedért, gondviselő jóságodért,irgalmasságodért, mellyel életünket hordoztad. Áldásod legyen Istentiszteletünkön is, hogy szívünk megnyugtatósára, lelkünk megtisztítására és

megerősítésére legyen. Te látod kinek, mire van a legnagyobb szüksége, azzal ajándékozod meg. A szomorú, gyászoló szíveket vigasztalásoddal, a békétlenkedőket békeségeddel, betegeinket gyógyulásoddal. Szent és kegyelmes Atyánk, segíts most minket abban, hogy igédre, üzenetedre figyeljünk. Te szólítasz, hívogatsz valamennyiünket, munkálkodj szent Lelked által, hogy meghalljuk a név szerint, személy szerint megszólító üzenetedet.Ámen.

Az igehirdetésre készülve kérjük a Szentlélek megvilágosító erejét, énekelve a 167. dicséret 1. versét: Jöjj mondjunk hálaszót, Hű szájjal és hű szívvel...”

Isten Igéje, melynek alapján a Szent Lélek segítségét kérve és várva az ő üzenetét hirdetem, írva található a Máté evangéliuma 11. részének 28-29-30 versében:

Szeretettel köszöntöm a gyülekezetet Tanévzáró ünnepi Istentiszteletünkön. És nagy szeretettel köszöntöm innen a hevesi református templomból a Kossuth rádió hallgatóit, akik együtt ünnepelnek velünk. Öröm , hogy mint egy nagy gyülekezet,hallgathatjuk az Ő igéjét és imádhathatjuk Őt a határokon innen és túl, itt a templomban, otthon vagy kórházban, egyedül vagy szeretteinkkel együtt, autó vezetés közben,valamilyen bánatnak, gyásznak a súlya alatt, vagy éppen csendes örömmel a szívünkben.

Hálát adni jöttünk, megköszönni az elmúlt tanév áldásait. Diákok, pedagógusok, szülők mind elmondhatjuk, hogy elfáradtunk. De milyen a mi elfáradásunk, boldog örömteli, jól eső érzéssel dőlhetünk hátra, várhatjuk a megérdemelt nyári szünetet, mert tisztességgel és becsülettel végig tanultuk és elvégeztük a ránk bízott feladatokat vagy keservesen

gondolunk vissza az elmulasztott és elszalasztott lehetőségekre.Ézsaiás: Elfáradnak és ellankadnak az ifjak,..De akik az Úrban bíznak erejük megújul. Tehát ne csupán a szünettől várjuk a megújulást a pihenést, hanem elsősorban a mi Urunktól Jézus Krisztustól! Aki ma is szelíd, türelmes hangon szólít: Jöjjetek...Nap mint nap megannyi hívás hangzik felénk: Gyere ki a táblához, adj számot a tudásodról!Gyere az igazgatóiba, vállald tetteidért a következményeket, legyen az jó avagy rossz, gyere, próbáld ki milyen jó kis társaság vagyunk, gyere ha van pénzed vásárolj, de ha nincs mi adunk hitelt.Mennyi elvárás van ezekben, mutasd meg, hogy erős, ügyes, okos, leleményes, talpraesett vagy. Mennyi féle hang duruzsol a fülünkbe: Gyere.. Mit ígérnek, mit kínálnak ezek a hívogató hangok?Pár órára elfelejtheted a gondjaidat, problémáidat, kikapcsolódhatsz!?S aztán újból belekerülsz,visszakerülszegy taposómalomba melyben nem csupán elfáradsz, hanem végül belefáradsz, megfáradsz.

Jézus a megterhelteket, megfáradtakat hívja! Azokat, akik a világ ígéreteiben csalódtak. Azokat, akik az élet értelmét keresik. Akikre rátelepedett életük céltalansága, vétkeiknek súlya. Akiket agyonfáraszt a becsvágy, a kapzsiság, a sok gond! Azokat, akik már nem hisznek és nem reménykednek semmiben, amikor átélik, hogy céltalan és értelmetlen az életük. Akik cipelik egy-egy elrontott családi élet keserűségét, egy-egy fiatalkori csalódást, egy testet, lelket romboló szenvedélyt, egy folytonos hazugságáradat terhét, vagy egy szünni nem akaró gyász fájdalmát. Jézus erre olyan egyszerűen és világosan mondja: "jöjjetek énhozzám mindnyájan-. Nem kioktat bennünket, hogy hogyan kellene élnünk, nem elmarasztal bennünket bűneink miatt, hanem halkán és szelíden magához hív.

Ma éppen TÉGED hív!

Hova hív Jézus? „Jöjjetek énhozzám!”

Nem a dogmákhoz, nem a törvényeskedő, öngaz kegyesekhez, hanem a testté lett isteni szeretethez! Személyes bizalmi kapcsolatba hív Jézus.

Mit kínál, mit ad?

Ígérete szerint megnyugvást. Nem beletörődést, hanem belső lelki békességet, hitet és erőt.

Jézus **nem** azt mondja, jöjjetek énhozzám mindnyájan és soha többé nem lesznek terheitek. Hanem azt, hogy a terhek könnyebbé válnak. Vagyis megmaradnak, de könnyebb lesz viselni őket! Hogyan?

Jézus azt mondja, vegyétek magatokra az én igámat.

Lehet, hogy furcsa ez hallani. A mai háztartásokban kevésbé találni meg ezt az eszközt. Ma már ezt a kifejezést nem is nagyon ismerjük, de „Egész nap húztam az igát!” sóhaj ismerős. A legtöbb iga, amit valamikor nagyapáink az állatok nyakára tettek, dupla iga volt, ami akkor működött jól, ha ketten húzták és lehetőleg egyfelé, egy irányba. Azt az igát, amelyről Jézus azt mondja, hogy magunkra kell vennünk, én csak ilyen dupla igaként tudom elképzelni. Ahol nem kell egyedül lennünk, egyedül cipelnünk életünk terheit. Ahol mindennek meg van a maga rendje és értelme.

Jézus nem plusz terhet akar a nyakunkba helyezni, hogy hordozzuk az övét is, hanem fordítva! A benne hívők terheit segíti hordozni. De önmagát nem erőlteti sohasem ránk, . Vegyétek magatokra az én igámat!. A Szentírás szerint az iga, jó teher, mert Jézussal együtt hordozhatja az ember.

Jézus az igáját Önmagával együtt ajánlja fel. Aki az iga másik felébe illeszti a vállát, életét, annak ez az iga azért lesz jó és könnyű, mert Jézus őt is viszi, viseli, hordozza.

Ez azt jelenti, hogy Jézus már ott áll az igában, és a mellette lévő hely üres. Az a mi helyünk a teherhordozásba.

Legtöbbször nem is a teherrel van a baj, hanem az erővel, amivel ezt a terhet hordozni kell. Amikor az erő elfogy, ezt nevezi Jézus megfáradásnak.

A teher tehát marad, de ha Jézussal visszük, viseljük tovább ezeket a terheket, akkor a megfáradás múlik el.

Amikor Jézus arról beszél, hogy „vegyétek magatokra az én igámat”, akkor azzal azt is mondja, hogy engedjük el, tegyük le terheinket, félelmeinket, és mindazt, ami megkötöz és megfáradttá teszi az életünket.

Mert mit is tanulhatunk meg Jézustól, ha beállunk mellé az igába?

Tanuljátok meg Tőlem...Most fejeztük be a tanulást!

Milyen jó, hogy Jézus iskolájában nincs szünet.

Tanuljátok meg tőlem, hogy szelíd vagyok és alázatos szívű.

A mai kor embere számára nem valami kelendő dolog a szelídség és az alázatosság.

A gond, hogy félreértjük, mi a szelídség. Úgy értelmezzük, hogy a szelídség egyet jelent a mulyasággal: a szelíd az, aki hagyja, hogy átgázoljanak rajta. A szelídnek el kell tűrnie, le kell nyelnie mindent. A szelíd ember éppen ezért gyenge. Passzív, akivel megtörténnek a dolgok. Erőtlen, akire mások rákényszerítik az akaratukat.

És Jézus azt mondja: tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok

Itt van az igazi különbség a valódi és a mi általunk ismert szelídség között. Amit mi sokszor szelídségnek gondolunk, az valójában csak *beletörődés*.

Kívülről a kettő sokszor ugyanúgy néz ki. Azonban a beletörődő ember passzív, a szelíd aktív. Krisztusért lesz jószágos. Szándékosan helyezi a maga érdekét mások mögé. Ez a jellemvonás tehát egyáltalán nem a gyengeségről, hanem Isten erejéről szól. A szelídség tehát egy tudatosan vállalt alázatos, szerető viszonyulás mások felé. A szelíd ember számára mindez napi tapasztalat. Naponta

megtalálja a megbocsátást. Naponta átéli a körülölelő Isteni szeretetet. Hiszen magára vette Jézus igáját, és lelke Jézusnál nyugalmat talál. Éppen ezért nincs szüksége arra, hogy mások szemében tűnjön nagynak. Őt az határozza meg, hogy Isten szereti őt, Jézus Krisztusban megváltott gyermekének mondja, és az örökkévalósággal megajándékozott.

A szelídség nem olyan elvtelen szelídséget jelent, ami szó nélkül mindent lenyel. Láthatunk ilyen példát is: van aki nyel, nyel, nem szól semmit, de belül fortyog, azután ha hazameny, kitölti a dühét a családon. Pál apostol az Efézusi levélben ír a szelídségről, ahol a gyakorlati oldaláról mondja el, hogy mit is jelent a szelídség. Eféz. 4.1-3: "Kérlek azért titeket én, ki fogoly vagyok az úrban, hogy járjatok úgy, mint illik elhívásotokhoz, mellyel elhívattatok. Teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútűréssel, elszenvedvén egymást szeretetben, igyekeztve megtartani a Lélek egységét a békességnek kötelében."

Pál is egymás mellé rendeli az alázatot és a szelídséget, láthatjuk, hogy ezek összetartozó tulajdonságok. Azután ezt írja: legyünk egymás iránt hosszútűrők, egymás gyengeségeit hordozzuk el szeretetben, tartsuk meg a békességet. A szelídség tehát a hosszútűrést, szeretetet, békességet jelenti.

Ígéret: Zsolt. 37.11: A szelídek pedig öröklék a földet, és gyönyörködnek nagy békességben.

Mát. 5.5: Boldogok a szelídek: mert ők örökségül bírják a földet.

Kedves Testvérek, az üdvösségünknek feltétele a szelídség megtanulása is.

Tanuljátok meg, hogy **alázatos** szívű vagyok. Ismét olyan fogalom, ami félreérthető, mert nem szabad összetéveszteni a megalázkodással, sem az alázatoskodással. A megalázkodás negatív jelentést tartalmaz, a meghunyászkodással rokon szó -

meghunyázkodás az erősebb, a tekintélyesebb előtt. Az alázatoskodásban pedig valamilyen mesterkéeltséget, valamilyen természetellenes, hátsó szándékú tettét fedezhetünk fel. Teljesen nyilvánvaló, hogy Jézus esetében egyikről sincs szó, és egészen másra buzdítja a követőit.

Ezt mondja egy példázata után: „Mert aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, *aki pedig megalázza magát, az felmagasztaltatik.*”

Az alázat egyrészt mások szolgálata, a mások javának a szem előtt tartása, emellett egyfajta helyes látásmódot is jelent.

A másik ember ugyanolyan gyenge, esendő, tévedő ember, mint én vagyok, ugyanúgy szereti Isten őt is, mint engem. Mindenkiért ugyanúgy meghalt Jézus, egymásnak testvérei vagyunk. Ne akarjam elnyomni, kihasználni a másikat: "szeresd felebarátodat, mint önmagadat".

Jézus ezt kéri, menjünk mindannyian őhozzá, hiszen van-e olyan ember, aki nem megterhelt? Annyi minden terhel bennünket az életben.

Jézus nem a meglévő terheinkre akar még többet tenni, hanem levenni a vállunkról a megszabadítást a megfáradástól.

Aki kész magára venni a jézusi igát, vagyis a szelídséget és az alázatos szívűséget, az előbb-utóbb rájön: egy csomó korábbi szorongásától megszabadult. Nem hajtja már annyira az önző, másokat félrelökni s letiporni akaró becsvágy. Lassan helyreáll a lelki békéje. Azaz: boldogítóvá és könnyűvé válik az igahordozás. „Mert az én igám boldogító, és az én terhem könnyű.”

Nem kaloda. Senkit nem kényszerít bele Jézus. Csak hív. Még mindig hív, ma is hív, és mindenkit hív. Iga-cserére hív mindenkit, aki megfáradt és megterhelt. A régit itt lehethagyni, és az övét fel lehet venni, hogy Ő felvehessen minket és vihessen és hordozzon.

Mert Vele együtt könnyebb, sokkal könnyebb.

Adja Isten, hogy meg tudjuk hallani Jézusnak ezt a szelíd hívó hangját, és engedelmeskedni is tudjunk:

„Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.,” Ámen

Csilla éneke: „Szelíd szemed Úr Jézus..”

Imádság:

Hálát adunk néked Mennyei Édesatyánk, a Te igédért, melyben megszólítottál és hívogattál bennünket. Köszönjük a szavadból áradó jóságot és szeretetet, köszönjük a vigasztalást és az erőt. Könyörgünk gyülekezeteinkért, kik szerte a világban vannak, gyűjtsd össze időről-időre a Te népedet, s add, hogy a hallott igének gyümölcsei megmutatkozzanak mindannyiunk életében. Könyörgünk hozzád a szenvedőkért, légy betegeink áldott orvosa. Könyörgünk az idősekért, a magányosokért, özvegy testvéreinkért, a gyászolókért, Te légy gyámolítójuk, vigasztalójuk. Légy segítségül azoknak, akik kísértések között élnek, akik elvesztették hitüket, reménységüket, gyógyítsd a lelki betegeket, békítsd meg a békétlen házastársakat, a szülőt a gyermekkel, felebarátokat, munkatársakat. Irgalmazz azoknak, akik elvesztették életük célját és értelmét. Szabadíts meg minket az indulataink hatalma alól. Engedd, hogy egyre jobban megismerjünk téged és így higgyünk benned.

Köszönjük, hogy minket is hívogatsz a világias gondolkozásunkból, a rossz szokásainkból, vádaskodásainkból, békétlenségeinkből. Vigyázd és őrizd közel és távol lévő szeretteinket. Viselj gondot gyermekeinkre, fiataljainkra. Őrizd meg őket a nyári szünetben is, adj pihenést, testi-lelki felüdülést a számukra, szüleikkel, tanáraikkal együtt.

Áldd és őrizd meg hazánkat és népünket határon innen és túl, adj bölcsességet egyházi és világi vezetőinknek áldd meg

felelős munkájukat. A mi Urunk Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgasd meg a mi könyörgésünket. Ámen

Folytassuk könyörgésünket és mondjuk fennállva az Úr Jézus Krisztustól tanult imádságunkat:

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy..

Hálával áldozz Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmadat!

Áldás:Áldjon meg téged az Úr, és őrizzen meg téged!

Ragyogtassa rád orcáját az Úr, és könyörüljön rajtad!

Fordítsa feléd orcáját az Úr, és adjon neked békességet! Ámen

Az Úr legyen valamennyiünk áldó és őrző pásztora.

Ünnepi istentiszteletünket nemzeti imádságunk éneklésével folytassuk:

Záró ének: 479. 1.2. „Hinni taníts Uram, kérni taníts..”